

Harkaliðið í Fuglafirði er ekki heilt ókent hjá lögregluni (tílvíðarlig mynd)

einaferð gisti har eitt vikuskifti, og tá var rættuligt rok á staðnum, og ein stórir partur av innbúgvinum á staðnum fór í sor. Hetta halda teir báðir ungu fuglfirðingar sjálvsagt verða harmiligt, tí gistingarstaðið er eitt av teimum bíligaru, sum ungdómar í Eysturoynni til tíðir gera nýtslu av, tá ið teir eru eitt vikuskifti í høvuðsstaðnum.

Tilkomnir menn

Mangan hevur ein hug til at undrast á, hvat tað er, sum gongur fyrri seg inni í høv-

inum á einum persóni, sum ber seg at soleiðis, sum hesir víðagitnu fuglfirðingar gera. Tað er uttan iva eisini so, at fólk flest halda, at talan bert er um nakrar ungar "kúllar", ið fara at vaksa frá hesum, men so er ikki. Limirnir í harkaliðnum í Fuglafirði eru millum 25 og 30 ára gamlir, og tá skuldu tey flestu vanligu fólkin verða voksin frá slíkum. Ungu fuglfirðingar síg við Yngd, at fólkið í Fuglafirði leingi hevur gingið og verið sera bangin fyrri hesum monnunum, sum

manna harkaliðið, men at gongdin nú er við at venda til tað betra, og fólkið tykist ikki longur at verða so bangið fyrri teimum. Teir báðir nevna eisini, at tá ið harkaliðið er í býnum í Havn, so gera teir ikki so nógv um seg. Hví so er, vita teir ikki rættuliga at síg, men nevna tó, at ein orsök kann verða, at teir mans, ið arbeiða sum trygdarvørðar í náttklubbum í Havn, ikki eru bangnir fyrri ófriðarkroppunum, og at hetta ger, at harkaliðið heldur seg nakað aftur. Tað er ein sannroynd, at tá

ið vit hoyra um, at harkaliðið hevur gjørt nakað um seg, so er tað næstan altið í Eysturoynni, at teir hava gjørt ónáðir, og bert hendingaferð hava vit hoyrt um, at teir gera nakað í høvuðsstaðnum.

Í seinastuni hava vit nakrar ferðir hoyrt um, at hesir mennirnir hava gjørt vart við seg á Skálafjørðinum, har teir hava lopið á sakleys fólk og sorlað hesi sundur.

Oyðilagt nógv fyrri bygdina

At harkaliðið í Fuglafirði hevur oyðilagt nógv fyrri bygdina, er einki dulmál.

Nógv fólk kring landið eru av teirri fatan, at allir fuglfirðingar eru eins og limirnir í harkaliðnum, og hetta síg teir báðir ungdómarnir úr bygdini, sum Yngd hevur hitt, at teir eisini merkja, tá ið teir eru í býnum. Um teir koma í prát við onnur ungfólk, so spyrja hesi vanligu, hvussu man eitur, og hvagani man kemur. Tá ið teir so síg, at teir eru úr Fuglafirði, so spyrja hini við einum brosi, um man er ein av øru hundunum í bygdini, ella okkurt annað líknandi. At slíkir persónar, sum hesir nógv umrøddu ófriðarkroppar, eru ein skemd fyrri bygdina, er einki yvir at dylja. Tað er tó ikki lætt hjá bygðarfólkinum at gera nakað við støðuna, tí flestu teirra eru bangin fyrri monnunum, og at teir skulu gera seg inn á hesi fólk ella teirra nærmastu. Hinvegin er tað næstan neyðugt, at fólkið í Fuglafirði stendur saman, so at tey kunnu vísa hesum vaksnu monnunum, ið bera seg at sum børn, at tey ikki longur vilja bara standa og hyggja at, meðan harkaliðið herjar kring landið og oyðileggur navnið hjá bygdini.